

Številka: 020-02/19-17/

Datum: 10. 10. 2019

Na podlagi 42., 126., 131. in 133. člena Poslovnika Državnega zbora je Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo pripravil

POROČILO

k Predlogu zakona o Državnem zboru (ZDZ), druga obravnava, EPA 715-VIII.

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo (v nadaljevanju Odbor) je na 11. seji, dne 9. 10. 2019, kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o Državnem zboru (v nadaljevanju Predlog zakona), ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim mag. Dejanom Židanom.

Članice in člani Odbora so kot **gradivo** za sejo, objavljeno na spletnih straneh Državnega zbora, prejeli:

- Predlog zakona z dne 12. 7. 2019,
- Mnenje Zakonodajno-pravne službe z dne 25. 9. 2019,
- Mnenje Vlade z dne 8. 10. 2019 in
- Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev z dne 8. 10. 2019.

S strani poslanskih skupin SDS, LMŠ, SD, SMC, NSi, SAB, DeSUS, SNS in IMNS **so bili vloženi** predlogi za amandmaje Odbora k 5., 14. in 16. členu.

* * *

Predstavnica predlagateljca, Tina Heferle, je podala dopolnilno obrazložitev k Predlogu zakona. Dejala je, da je Državni zbor ena redkih državnih institucij, ki za svoje delovanje nima posebnega zakona. Čeprav Ustava Republike Slovenije ne predvideva posebnega zakona za Državni zbor, je le-ta vseeno dovoljen, saj se z njim konkretizira ustavne določbe. Omenila je, da ima Državni zbor razmeroma visoko stopnjo avtonomije pri ureditvi svojega delovanja in da Ustava določa, da ima slednji svoj poslovnik. Avtonomija Državnega zbora pomeni neodvisnost in nepodrejenost v razmerju do izvršilne veje oblasti, a hkrati tudi omejitev, da deluje v skladu z vnaprej določenimi pravili. Na zakonski ravni se tako urejajo organizacija in pogoji za delo Državnega zbora in njegovih služb. Predlog zakona se med drugim dotika tudi izdaje notranjih aktov, zagotovitve finančne, upravne in varnostne avtonomije Državnega zbora, statusa generalnega sekretarja Državnega zbora, pravil v zvezi z varstvom osebnih podatkov ter ureja še podlago za delovanje služb, izvedbo hišnih preiskav v prostorih Državnega zbora, mednarodno sodelovanje Državnega zbora in druga vprašanja, s katerimi se bo zagotovila celovita zakonska ureditev delovanja Državnega

zboru kot institucije. Dejala je, da je Predlog zakona potreben, da so pri njegovi pripravi in vložitvi sodelovale skoraj vse poslanske skupine in ob tem opredelila Poslovnik Državnega zbora predvsem kot postopkovni akt. Opredelila se je tudi do predlogov za amandmaje Odbora, ki sledijo pripombi Zakonodajno pravne službe in določeni pripombi iz mnenja Vlade.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe (v nadaljevanju ZPS) Mira Palhartinger je predstavila pisno mnenje ZPS in omenila, da predlog za amandma Odbora k 16. členu na ustrezen način odpravlja njihovo pripombo.

Državna sekretarka na Ministrstvu za finance, mag. Saša Jazbec, se je dotaknila predvidene avtonomije in finančne samostojnosti Državnega zbora in med drugim dejala, da je Državni zbor že avtonomen pri izvajanju svoje dejavnosti, na finančnem področju pa obstajajo določene ustavne omejitve. Ob tem je dodala, da Ustava predvideva finančno avtonomijo le za lokalno samoupravo. Omenila je, da Državni zbor že lahko vpliva na finančni načrt Državnega zbora ter da bi lahko tudi drugi nevladni proračunski uporabniki zahtevali podobno predlagano avtonomijo. V zaključku je še predstavila razliko med nadzorom s strani Računskega sodišča in proračunske inšpekcije.

Državna sekretarka na Ministrstvu za javno upravo, Mojca Ramšak Pešec, se je opredelila glede v Predlogu zakona predvidenega dodatka, ki ga plačni sistem javnega sektorja ne pozna ter omenila, da bi namesto večkratnih zaposlitev za določen čas v poslanskih skupinah lahko uvedli možnost za zaposlitev za nedoločen čas.

Predstavnik Državnega sveta, državni svetnik Rajko Fajt, je predstavil pisno mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev (v nadaljevanju Komisija) in pri tem dejal, da Komisija Predlog zakona podpira.

* * *

V **razpravi** je član Poslanske skupine Stranke modernega centra podprl Predlog zakona in predloge za amandmaje Odbora. Dejal je, da Predlog zakona odpravlja dalj časa trajajoč primanjkljaj, omenil delitev oblasti in podal stališče do pisnega mnenja Vlade. Večjo pozornost je namenil predvideni finančni neodvisnosti, saj se suverenost kaže tudi preko proračuna, s katerim organ razpolaga. Omenil je, da je Republika Slovenija ena redkih držav, kjer Ministrstvo za finance posega v avtonomijo finančnega poslovanja parlamenta. Ob tem je predstavil pretekle primere posegov v finančno neodvisnost Državnega zbora in ureditev v drugih državah. V nadaljevanju se je opredelil tudi do varovanja prostorov Državnega zbora in opisal potek pretekle izvedbe hišne preiskave v omenjenih prostorih.

Predstavnica ZPS Mira Palhartinger se je opredelila do navedbe iz pisnega mnenja Vlade, da je Predlog zakona v nasprotju s 94. členom Ustave in določeno odločbo Ustavnega sodišča. Menila je, da Predlog zakona ne posega v poslovniško materijo. Poslovnik Državnega zbora ima v določenem delu v skladu z ustavno pravno prakso hierarhično tudi položaj zakona, vendar ne more urejati nekaterih vsebin, ki so pridržane zakonskemu urejanju, kot so na primer določbe o urejanju pravice do stavke, statusa generalnega sekretarja, položaja javnih uslužbencev in varstva osebnih podatkov. V nadaljevanju se je dotaknila tudi pomislekov Vlade glede določenih odstopanj od pravne sistemske ureditve, dodatka k plači in prenehanja pogodb o zaposlitvi. Dejala je še, da zaradi narave delovnih razmerij v poslanskih skupinah ni možno sklepati pogodb o zaposlitvah za nedoločen čas. V zaključku se je opredelila še glede pripomb Vlade o predlagani finančni avtonomiji Državnega zbora.

Direktor Službe Vlade za zakonodajo Rado Fele se je odzval na stališča predstavnice ZPS, ki so bila podana tekom razprave, predstavil ustavno odločbo, na katero se sklicujejo v mnenju Vlade ter med drugim menil, da se poslovniška materija ne sme urejati z zakonom in da Ustava predvideva, da ima Državni zbor svoj poslovnik.

Predstavnica predlagateljica se je v nadaljevanju strinjala s stališči predstavnice ZPS, podanimi tekom razprave, in se odzvala na očitke, ki jih je Vlada navedla v svojem pisnem mnenju in na seji Odbora. Med drugim je dejala, da Predlog zakona ne ureja vsebine, določene s poslovníkom, ter nato predstavila Poslovnik Državnega zbora in njegove bistvene lastnosti in še poudarila, da Predlog zakona ne spreminja določb Poslovníka Državnega zbora, temveč ga le dopolnjuje. Glede predvidenega dodatka k plači je menila, da je le-ta namenjen kot nadomestilo za tveganje, ki ga imajo zaposleni v poslanskih skupinah zaradi zaposlitve za določen čas na zaupanje funkcionarja.

* * *

V nadaljevanju je Odbor **sprejel svoje amandmaje:**

K 5. členu:

V 5. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Državni zbor pri določitvi in porabi sredstev iz prvega odstavka tega člena upošteva javnofinančna načela, določena v predpisih, ki urejajo javne finance.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

Obrazložitev:

S predlaganim amandmajem se poudarja odgovornost državnega zbora, da sredstva za svoje delo določa in porablja skladno z načeli, določenimi v predpisih, ki urejajo javne finance. Obseg in (posledično) poraba sredstev tako ne moreta biti arbitrarna, poljubna in neomejena, temveč pravilna, zakonita, učinkovita, gospodarna in smotrna, kar izhaja iz vpetosti državnega zbora v proračunsko politiko in javnofinančna načela, ki zavezujejo državo. Zavezanost tem načelom državnemu zboru onemogoča, da bi kot zakonodajalec pri sprejemanju proračuna v skladu z zakonom, ki ureja javne finance, še manj pa kot neposredni proračunski uporabnik, presegel svoj položaj in pristojnosti, ter izključuje, da bi imele predlagane rešitve za posledico zmanjševanje sredstev drugih neposrednih uporabnikov proračuna, s čimer bi se otežilo ali celo onemogočilo izvrševanje njihovih pristojnosti in poseglo v pravice posameznikov.

Narava predlaganih določb 5. člena je načelna in programska ter odraža v pravni teoriji nesporno priznano finančno avtonomijo parlamenta, ki je bistvena za nemoteno delovanje predstavniškega telesa, saj mu, zlasti v razmerju do vlade, omogoča samostojen položaj. V parlamentarnih sistemih velja pravilo, da državni proračun predlaga parlamentu vlada, ki je tudi odgovorna za njegovo pripravo in izvrševanje, kot tudi sicer za državne finance. Proračun pa sprejema parlament, vključno z delom proračuna, ki se nanaša na sredstva za njegovo delo, saj je parlament eden izmed proračunskih uporabnikov. V parlamentarnih sistemih je sprejem proračuna, ki ga predlaga vlada, tudi eno najmočnejših sredstev parlamentarnega nadzora nad delovanjem vlade, s katerim parlament finančno omogoči ali onemogoči vladi izvajanje njene politike na posameznih področjih oziroma v okviru posameznih resorjev.

V okviru finančne avtonomije parlamenta je bistveno vprašanje, kakšna je vloga parlamenta pri sestavi predloga proračuna za njegovo delo. Zlasti gre za vprašanje, ali predlog za proračun parlamenta oblikuje parlament sam ali pa ga določi vlada (oziroma

finančno ministrstvo). Gledano primerjalnopravno, parlamenti večinoma sestavljajo tak predlog sami, kar pomeni, da sami določijo obseg in razporeditev svojih izdatkov. V slabšem položaju so tisti parlamenti, ki se morajo glede svojega proračuna pogajati z vlado oziroma finančnim ministrstvom.

Čeprav je sprejemanje proračuna v pristojnosti državnega zbora, je dejanska raven njegove finančne avtonomije v primerjavi z mnogimi drugimi državami razmeroma nizka, položaj v razmerju do vlade pa podrejen. Obseg sredstev za njegovo delo v okviru predloga proračuna namreč določi vlada, ki pri tem predloga državnega zbora ni zavezana upoštevati. Takšno oceno je mogoče podkrepiti tudi s stališčem Ustavnega sodišča, ki je v odločbi št. U-I-294/07 z dne 2. 7. 2009 poudarilo, da »[i]z načela delitve oblasti izhaja, da so tri veje oblasti organizacijsko in funkcionalno samostojne in neodvisne. V ta okvir sodi tudi ureditev materialnih pogojev za delo organov[...]« Ustavno sodišče je presodilo, da vlada kot izvršilna veja oblasti ne more določati pravic in obveznosti državnega zbora glede nepremičnin, ki jih uporablja pri svojem delu. Po analogiji enako velja za sredstva, ki jih državni zbor potrebuje za delo - vlada ne more biti tista, ki ima dominanten položaj in določa višino sredstev za delo državnega zbora.

Predlagano besedilo člena, ki sledi veljavni določbi 8. člena Zakona o ustavnem sodišču, na pravnosistemski ravni ne prinaša novosti. Je odraz enega od najpomembnejših, že uveljavljenih proračunskih načel, načela predhodne potrditve proračuna, iz katerega izhaja, da se proračun lahko začne izvrševati šele, ko je sprejet v predstavniškem organu. Na ta način je parlamentu omogočeno, da s sprejetjem plana proračunskih prihodkov ter z določanjem višine in namena njihove porabe odločilno vpliva na določanje in usmerjanje politike države.

Določba, po kateri naj bi se višina sredstev določala tako, da omogoča izvajanje pristojnosti in delovanje državnega zbora, je po vsebini in namenu programska določba, ki sledi dosednji praksi, saj proračun, ki ne bi omogočal izvajanja pristojnosti in delovanja državnega zbora ali bi ga pri tem omejeval, v državnem zboru (že po naravi stvari) ne bi mogel biti sprejet.

Tudi predlagana določba, povezana z nadzorom računskega sodišča nad porabo sredstev parlamentarnega proračuna, na pravnosistemski ravni ni novost (tretji odstavek 4. člena Zakona o zagotavljanju pogojev za opravljanje funkcije predsednika republike, tretji odstavek 8. člena Zakona o ustavnem sodišču).

K 14. členu:

V 14. členu se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

"(5) Delovna mesta za zagotavljanje dodatne strokovne in administrativne pomoči iz tretjega odstavka tega člena se ne sistemizirajo in se ne načrtujejo v kadrovskem načrtu. Javnim uslužbencem na teh delovnih mestih se osnovna plača določi z uvrstitvijo v plačni razred, ki ga, upoštevaje zahtevnost dela, predlaga vodja poslanske skupine, ne glede na določbe zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, v delu, ki ureja določitev osnovne plače in napredovanja."

Obrazložitev:

S predlaganim amandmajem se ureja zaposlovanje strokovnih sodelavcev poslancev za zagotavljanje strokovne pomoči, kot jo določa drugi odstavek 34. člena Zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 39/11 in 48/12) in 12. člen Odloka o notranji organizaciji, delovnih mestih in nazivih v službah državnega zbora (Uradni list RS, št. 50/04, 32/08, 31/17 in 45/19, v nadaljnjem besedilu: Odlok). Poslanski skupini pripada za zagotavljanje dodatne strokovne pomoči za vsakega poslanca znesek, ki ga določi državni zbor. Državni zbor je z Odlokom

določil višino v mesečnem znesku plače podsekretarja za vsakega poslanca. V obsegu teh sredstev se strokovna pomoč zagotavlja na različne načine: z zaposlovanjem javnih uslužbencev za določen čas ali s pogodbenim delom ali s prenosom dela sredstev na politično stranko (drugi odstavek 21. člena Zakona o političnih strankah (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 103/07, 99/13 in 46/14). Obseg sredstev za zagotavljanje strokovne pomoči je omejen, v kakšni obliki se bo strokovna pomoč izvajala (zaposlitev ali pogodbeno delo ali prenos sredstev), je odvisno od odločitve posamezne poslanske skupine oz. vodje poslanske skupine. Obseg posamezne oblike strokovne pomoči je tako v naprej nepredvidljiv. Iz tega razloga tudi ni mogoče načrtovati števila zaposlitev oz. števila delovnih mest, na katerih se bo strokovna pomoč izvajala, zato se s predlaganim amandmajem povzema rešitev, ki jo v veljavni ureditvi določa Odlok, da se delovna mesta za zagotavljanje dodatne strokovne in administrativne pomoči ne sistemizirajo in se ne načrtujejo v kadrovskem načrtu. Ker ima poslanska skupina za strokovno pomoč sredstva omejena, se javnim uslužbencem na teh delovnih mestih tudi osnovna plača določi z uvrstitvijo v plačni razred, ki ga predlaga vodja poslanske skupine. Vodja poslanske skupine plačni razred predlaga glede na zahtevnost dela, celoten obseg sredstev za strokovno pomoč in glede na obseg drugih oblik strokovne pomoči, kar posledično pomeni, da se za te zaposlitve zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, ne uporablja v delu, ki ureja določitev osnovne plače in napredovanja.

K 16. členu:

V 16. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

"(2) Za delovna razmerja iz drugega odstavka prejšnjega člena se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, v delu, ki določa, da se v primerih, določenih s posebnim zakonom, lahko osnovna plača javnega uslužbenca, ki sklene delovno razmerje za določen čas, poveča za določeno število plačnih razredov, pri čemer se kot osnova upošteva plačni razred ustreznega delovnega mesta oziroma naziva."

Obrazložitev:

S predlaganim amandmajem se ureditev, ki jo uvaja predlog zakona, ureja natančneje in določneje. Predlog zakona v prvem odstavku kot *lex specialis* ureja materijo določanja plač javnih uslužbencev v službah poslanskih skupin, ki sklenejo delovno razmerje za določen čas na podlagi zaupanja funkcionarjev, ki jo sicer urejata določbi tretjega odstavka 73. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E in 40/12 – ZUJF, v nadaljnjem besedilu ZJU) in 15. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 27/12 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 46/13, 25/14 – ZFU, 50/14, 95/14 – ZUPPJS15, 82/15, 23/17 – ZDOdv, 67/17 in 84/18, v nadaljnjem besedilu ZSPJS). Predlagana ureditev kot nadomestilo za tveganje zaradi začasnosti sklenjenega delovnega razmerja na zaupanje funkcionarja določa dodatek v višini 12 % osnovne plače javnega uslužbenca, s čimer področje ureja primerljivo z ZJU, ki določa, da se lahko za ta delovna mesta določi do 20% višja osnovna plača. Posledično se v drugem odstavku tega člena izključuje uporaba določbe splošnega zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, vendar izključno v delu, ki določa povečanje plače javnemu uslužbencu, ki ima sklenjeno delovno razmerje za določen čas na podlagi zaupanja funkcionarja, torej določba 15. člena ZSPJS, ki določa, da se v primerih, določenih s posebnim zakonom, lahko osnovna plača javnega uslužbenca, ki sklene delovno razmerje za določen čas, poveča za določeno število plačnih razredov, pri čemer se kot osnova upošteva plačni razred ustreznega delovnega mesta oziroma naziva. Predlagana ureditev – enako kot ZJU - ustrežneje kot splošni zakon o sistemu plač v javnem sektorju ureja specifikum delovnih razmerij v službah poslanskih

skupin v Državnem zboru tako, da so do nadomestila, ki predstavlja kompenzacijo za tveganje, ker je delovno razmerje sklenjeno na podlagi zaupanja funkcionarja le za določen čas, upravičeni vsi javni uslužbenci, ki imajo sklenjeno tako delovno razmerje in so tveganju enako podvrženi. Predlagani amandma vsebino določbe drugega odstavka iz predloga zakona ne spreminja, le ureja jo jasneje in bolj nedvoumno ter s tem sledi mnenju Zakonodajno-pravne službe.

Po razpravi je Odbor v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih Predloga zakona skupaj in jih (z 12 glasovi ZA in 0 PROTI) **sprejel**.

Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo Dopolnjenega predloga zakona, v katerega so sprejeti amandmaji vključeni. Dopolnjen predlog zakona je sestavni del tega poročila.

Za poročevalko Odbora na seji Državnega zbora je bila določena članica Odbora Tina Heferle.

* * *

Ana Komac
sekretarka Odbora

Zvonko Černač
predsednik

Jure Kožuh
svetovalec

DOPOLNJEN PREDLOG ZAKONA O DRŽAVNEM ZBORU (ZDZ),
EPA 715-VIII

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja organizacijo in pogoje delovanja Državnega zbora Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor).

2. člen

(1) Državni zbor opravlja zakonodajno, volilno in nadzorno funkcijo v skladu z Ustavo Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ustava) in zakonom, na način, ki ga določa Poslovnik državnega zbora (v nadaljnjem besedilu: poslovnik).

(2) Državni zbor je v okviru uresničevanja svojih pristojnosti samostojen in avtonomen pri določitvi svoje organizacije, načina delovanja in poslovanja, delovanja služb in sredstev za svoje delo.

3. člen

Sedež državnega zbora je v Ljubljani.

4. člen

Državni zbor pri svojem delu zagotavlja načelo odprtosti. Delo državnega zbora je javno. Javnost dela se zagotavlja na način, ki ga določa poslovnik.

5. člen

(1) Sredstva za delo državnega zbora določi državni zbor in so sestavni del proračuna Republike Slovenije. Višina sredstev se določi tako, da omogoča izvajanje pristojnosti in delovanje državnega zbora.

(2) O porabi sredstev iz prejšnjega odstavka odloča državni zbor samostojno.

(3) Državni zbor pri določitvi in porabi sredstev iz prvega odstavka tega člena upošteva javnofinančna načela, določena v predpisih, ki urejajo javne finance.

(4) Nadzor nad porabo sredstev opravlja Računsko sodišče Republike Slovenije.

II. POSLANCI, PREDSEDNIK IN PODPREDSEDNIKI DRŽAVNEGA ZBORA

6. člen

Državni zbor sestavljajo poslanke in poslanci (v nadaljnjem besedilu: poslanci), izvoljeni v skladu z zakonom, ki ureja volitve v državni zbor. Njihov položaj, pravice in obveznosti, materialne pogoje dela ter način zagotavljanja strokovne pomoči določa zakon, ki ureja položaj poslancev.

7. člen

Predsednica oziroma predsednik državnega zbora (v nadaljnjem besedilu: predsednik) predstavlja državni zbor, vodi delo državnega zbora in opravlja druge naloge v skladu z ustavo, zakonom in poslovnikom. Predsednika izvolijo poslanci izmed sebe na način, ki ga določata ustava in poslovnik.

8. člen

Državni zbor ima največ tri podpredsednike, ki pomagajo predsedniku pri njegovem delu in ga nadomeščajo v primeru odsotnosti ali zadržanosti. Podpredsednike izmed sebe izvolijo poslanci državnega zbora na način, ki ga določa poslovnik.

9. člen

(1) Kolegij predsednika državnega zbora, ki ga sestavljajo predsednik in podpredsedniki, vodje poslanskih skupin in poslanca narodnih skupnosti, je posvetovalno telo predsednika, ki v primerih, ki jih določata poslovnik in ta zakon, tudi odloča.

(2) Kolegij predsednika državnega zbora na predlog generalnega sekretarja sprejme finančni načrt državnega zbora.

III. GENERALNI SEKRETAR

10. člen

(1) Generalna sekretarka oziroma generalni sekretar državnega zbora (v nadaljnjem besedilu: generalni sekretar) je funkcionar, ki ga za čas svojega mandatnega obdobja imenuje državni zbor na način, ki ga določa poslovnik.

(2) Generalni sekretar je predstojnik v razmerju do javnih uslužbencev državnega zbora.

(3) Generalni sekretar organizira in usklajuje delo služb državnega zbora, skrbi za razvoj organizacije in dela ter opravlja druga dela in naloge v skladu z zakonom, poslovnikom in drugimi predpisi.

(4) Generalni sekretar določi notranjo organizacijo služb, njihova delovna področja in sistemizacijo, s katero določi delovna mesta, nazive, plačni razred delovnega mesta ali naziva brez napredovanja, najvišji plačni razred delovnega mesta ali naziva, ki ga je možno doseči z napredovanjem, opis tipičnih nalog delovnega mesta in minimalne pogoje za zasedbo delovnega mesta. K sistemizaciji da soglasje kolegij predsednika državnega zbora. Soglasje ni potrebno k spremembam sistemizacije zaradi uskladitve z zakonodajo, k spremembam, ki se nanašajo na manj kot 15 % delovnih mest v posameznem koledarskem letu oziroma ne zahtevajo povečanja potrebnih finančnih sredstev, ne glede na število delovnih mest.

(5) Generalni sekretar lahko pristojnemu delovnemu telesu predlaga v sprejem akt, s katerim se podrobneje urejajo materialni in drugi pogoji za delo poslancev, kadar ni predlagatelj takega akta, pa lahko o njem poda mnenje.

(6) Za pravice generalnega sekretarja do povračil stroškov in nadomestil, dopusta, regresa, pokojninskega in invalidskega zavarovanja, zdravstvenega zavarovanja ter za pravice po prenehanju mandata se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja položaj poslancev.

IV. NAMESTNIKA GENERALNEGA SEKRETARJA IN SLUŽBE DRŽAVNEGA ZBORA

11. člen

(1) Generalni sekretar ima dva namestnika.

(2) Namestnik generalnega sekretarja vodi sekretariat, koordinira delo organizacijskih enot sekretariata in nadomešča generalnega sekretarja v njegovi odsotnosti v skladu s pooblastili generalnega sekretarja.

(3) Namestnik generalnega sekretarja – direktor vodi direktorat, koordinira delo organizacijskih enot direktorata in nadomešča generalnega sekretarja v njegovi odsotnosti v skladu s pooblastili generalnega sekretarja.

12. člen

(1) Službe državnega zbora sestavljajo sekretariat, direktorat in druge službe državnega zbora, ki opravljajo naloge, s katerimi se zagotavljajo pogoji za delo državnega zbora.

(2) Sekretariat opravlja strokovne in administrativne naloge na področju izvedbe sej državnega zbora in njegovih delovnih teles, mednarodne dejavnosti in protokola ter drugih dejavnosti državnega zbora.

(3) Direktorat opravlja spremljajoče strokovne in tehnične naloge za delo državnega zbora.

V. ZAKONODAJNO-PРАВNA SLUŽBA

13. člen

(1) Zakonodajno-pravna služba daje mnenja o skladnosti predlogov zakonov, drugih aktov in amandmajev z ustavo, pravnim sistemom ter o zakonodajno-tehničnih vidikih predlogov. Vodjo zakonodajno-pravne službe imenuje pristojno delovno telo na način, ki ga določa poslovnik.

(2) Zakonodajno-pravna služba je strokovno samostojna in neodvisna služba državnega zbora. Poseben položaj in naloge službe določa poslovnik.

VI. SLUŽBE POSLANSKIH SKUPIN

14. člen

(1) V vsakem mandatnem obdobju državnega zbora se v skladu z zakonom, ki ureja položaj poslancev, zagotovijo pogoji za delovanje poslanskih skupin.

(2) Za zagotavljanje strokovne in administrativne pomoči poslancem se oblikujejo službe poslanskih skupin.

(3) Za vsakega poslanca pripadajo poslanski skupini sredstva za dodatno strokovno in administrativno pomoč. Višino sredstev državni zbor določi z odlokom. Sredstva, ki jih poslanska skupina ni porabila v preteklem letu, lahko porabi v tekočem letu tako, da se neporabljena sredstva prenesejo v proračun državnega zbora za tekoče leto. Za obseg prenesenih sredstev se poveča obseg sredstev v finančnem načrtu državnega zbora za dodatno strokovno in administrativno pomoč.

(4) Pogodbe o zaposlitvi v službi poslanske skupine in o drugih načinih porabe sredstev iz prejšnjega odstavka na predlog vodje poslanske skupine sklepa generalni sekretar.

(5) Delovna mesta za zagotavljanje dodatne strokovne in administrativne pomoči iz tretjega odstavka tega člena se ne sistemizirajo in se ne načrtujejo v kadrovskem načrtu. Javnim uslužbencem na teh delovnih mestih se osnovna plača določi z uvrstitvijo v plačni razred, ki ga, upošteva zahtevnost dela, predlaga vodja poslanske skupine, ne glede na določbe zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, v delu, ki ureja določitev osnovne plače in napredovanja.

15. člen

(1) Delovno razmerje v službi poslanske skupine je vezano na osebno zaupanje poslancev.

(2) Pogodba o zaposlitvi v službi poslanske skupine se sklepa za določen čas, najdlje za čas trajanja mandatnega obdobja državnega zbora.

(3) Delovno razmerje iz prejšnjega odstavka se lahko sklene brez javnega natečaja oziroma objave prostega delovnega mesta.

(4) V službo poslanske skupine se lahko z njegovim soglasjem premesti tudi javnega uslužbenca, ki je zaposlen v službah državnega zbora.

16. člen

(1) Javnemu uslužbencu na podlagi pogodbe o zaposlitvi iz drugega odstavka prejšnjega člena, ne glede na plačni razred javnega uslužbenca, pripada dodatek v višini 12 % osnovne plače javnega uslužbenca.

(2) Za delovna razmerja iz drugega odstavka prejšnjega člena se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, v delu, ki določa, da se v primerih, določenih s posebnim zakonom, lahko osnovna plača javnega uslužbenca, ki sklene delovno razmerje za določen čas, poveča za določeno število plačnih razredov, pri čemer se kot osnova upošteva plačni razred ustreznega delovnega mesta oziroma naziva.

17. člen

Kadar javni uslužbenec in državni zbor v novem mandatnem obdobju državnega zbora ponovno skleneta pogodbo o zaposlitvi iz drugega odstavka 15. člena tega zakona, se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, o omejitvi

sklepanja več zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas na istem delovnem mestu za isto delo.

18. člen

(1) Delovno razmerje v službi poslanske skupine preneha s prenehanjem poslanske skupine oziroma s potekom časa, za katerega je bila sklenjena pogodba o zaposlitvi.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko delovno razmerje v službi poslanske skupine preneha:

- če se zaradi zmanjšanja števila članov poslanske skupine zmanjša obseg pripadajoče strokovne pomoči poslancem,
- v primeru porabe sredstev iz tretjega odstavka 14. člena tega zakona,
- iz drugih razlogov, ki jih določata zakon, ki ureja delovna razmerja, in zakon, ki ureja položaj javnih uslužbencev.

(3) Sklep o prenehanju delovnega razmerja na podlagi prve oziroma druge alineje prejšnjega odstavka izda generalni sekretar na predlog vodje poslanske skupine.

19. člen

(1) Javni uslužbenec ima ob prenehanju pogodbe o zaposlitvi na podlagi prvega odstavka ter prve in druge alineje drugega odstavka prejšnjega člena pravico do odpravnine v višini ene dvanajstine osnove za vsak mesec trajanja pogodbe o zaposlitvi.

(2) Osnova za izračun odpravnine je osnovna plača za delovno mesto javnega uslužbenca.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena javni uslužbenec nima pravice do odpravnine, če pred potekom veljavnosti pogodbe iz prvega odstavka prejšnjega člena z državnim zborom sklene pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas. Pogodba o zaposlitvi za nedoločen čas se sklene na način, določen z zakonom. Ta določba se uporablja tudi za javne uslužbence iz četrtega odstavka 15. člena tega zakona, če se po prenehanju pogodbe o zaposlitvi v poslanski skupini v skladu z zakonom premestijo na drugo delovno mesto v državnem zboru.

(4) Za delovna razmerja iz drugega odstavka 15. člena tega zakona se, razen v primeru prenehanja delovnega razmerja na podlagi tretje alineje drugega odstavka prejšnjega člena, ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, in zakona, ki ureja položaj javnih uslužbencev, o pravici do odpravnine ob prenehanju delovnega razmerja, sklenjenega za določen čas.

VII. KABINET PREDSEDNIKA DRŽAVNEGA ZBORA

20. člen

Za delovna mesta v kabinetu predsednika državnega zbora, ki so vezana na osebno zaupanje predsednika, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo delovna razmerja javnih uslužbencev v službah poslanskih skupin.

VIII. OBDELAVA OSEBNIH PODATKOV

21. člen

(1) Državni zbor v mejah in obsegu svoje zakonodajne funkcije lahko zbira in obdeluje osebne podatke o udeležencih v zakonodajnem postopku in v drugih postopkih, za katere je pristojen.

(2) Pri obravnavi akta državnega zbora se lahko osebno ime osebe iz prejšnjega odstavka objavi na spletni strani državnega zbora.

(3) Državni zbor zbira tudi podatke o osebah, ki imajo v skladu z ustavo ali zakonom položaj pobudnika ali predlagatelja, o vlagateljih peticij in drugih pobud splošnega pomena.

22. člen

(1) Državni zbor v mejah in obsegu svoje volilne funkcije zbira in obdeluje osebne podatke o predlagateljih in kandidatih v postopkih volitev in imenovanj iz pristojnosti državnega zbora.

(2) V postopkih volitev in imenovanj se zbirajo osebni podatki o predlagatelju, in sicer: osebno ime, naslov in lastnoročen podpis ter osebni podatki kandidatov: osebno ime, kontaktni podatki, lastnoročni podpis ter drugi podatki o izpolnjevanju pogojev za zasedbo javne funkcije ali položaja, ki jih določa zakon.

(3) Seznam osebnih imen kandidatov iz prejšnjega odstavka se lahko objavi na spletni strani državnega zbora.

23. člen

(1) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil, javne agencije, javni skladi, javni zavodi in druge osebe javnega prava (v nadaljnjem besedilu: subjekti javnega sektorja) državnemu zboru na njegovo zahtevo brezplačno posredujejo osebne in druge podatke ter obvestila ali pojasnila, potrebna za opravljanje nalog iz pristojnosti državnega zbora.

(2) Državni zbor v mejah in obsegu svoje nadzorne funkcije zbira in obdeluje osebne podatke iz prejšnjega odstavka.

24. člen

(1) Državni zbor z namenom izvajanja svojih funkcij zbira in obdeluje osebne podatke, ki mu jih sporočijo osebe same ali posredujejo subjekti javnega sektorja.

(2) Državni zbor z namenom zagotavljanja varnosti in nemotenega delovanja obdeluje tudi osebne podatke posameznikov, kolikor je to nujno potrebno zaradi izvajanja drugih nalog ali dejavnosti, ki jih opravlja v javnem interesu.

IX. POSLOVNI IN DELOVNI ČAS, POČITKI, STAVKA

25. člen

(1) Poslovni čas služb državnega zbora določi generalni sekretar.

(2) Sprejem gradiv in pošte se zagotavlja v delovnih dneh med 8. in 16. uro.

(3) Če se zadnji dan zakonsko določenega roka za vložitev vloge izteče na dela prost dan (sobota, nedelja ali praznik), se na ta dan zagotovi njen sprejem v poslovnem času iz prejšnjega odstavka.

26. člen

(1) Delovni čas javnih uslužbencev v službah državnega zbora skladno z zakonom, ki ureja delovna razmerja, določi generalni sekretar.

(2) Delo izven delovnega časa iz prejšnjega odstavka se lahko odredi zaradi opravljanja nalog, potrebnih za nemoteno ali neprekinjeno delovanja državnega zbora, s katerimi ni mogoče odlašati.

27. člen

(1) Javnim uslužbencem se zagotavlja počitek med zaporednima delovnima dnevoma (dnevni počitek) in tedenski počitek v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

(2) V primeru iz drugega odstavka 26. člena tega zakona se zagotovi minimalno trajanje :

- dnevnega počitka v povprečnem trajanju v časovnem obdobju treh dni,
- tedenskega počitka v povprečnem trajanju v časovnem obdobju treh tednov.

28. člen

Časovna omejitev dnevnega, tedenskega in mesečnega delovnega časa preko polnega delovnega časa se upošteva kot povprečna omejitev v obdobju šestih mesecev.

29. člen

(1) V primeru stavke so javni uslužbenci državnega zbora dolžni zagotoviti opravljanje neodložljivih nalog:

- zaradi sprejema zakona po nujnem postopku,
- zaradi sprejema odločitve v roku, določenem v ustavi, zakonu, poslovniku ali v pogodbah, na katerih temelji Evropska unija,
- v zadevah, povezanih s potrditvijo mandata poslanca in imuniteto,
- v zadevah volitev, imenovanj in razrešitev ter
- zaradi sprejema odločitev iz 92. člena ustave.

(2) Način zagotavljanja nalog iz prejšnjega odstavka določi generalni sekretar.

X. VAROVANJE DRŽAVNEGA ZBORA IN HIŠNA PREISKAVA

30. člen

Varovanje državnega zbora v skladu s pravili policijske stroke in na način, ki ga določi kolegij predsednika državnega zbora, zagotavlja policija, ki o izvrševanju svojih nalog in varnostnih ukrepih poroča predsedniku državnega zbora.

31. člen

(1) Pred izvedbo hišne preiskave oziroma preiskave elektronskih in z njo povezanih naprav ter nosilcev elektronskih podatkov v prostorih državnega zbora se o tem, da je sodišče odredilo preiskavo, obvesti predsednika državnega zbora.

(2) Pri izvedbi preiskave je lahko navzoč predstavnik državnega zbora, pri izvedbi preiskave v prostorih poslanske skupine, preiskovalne komisije ali delovnega telesa, pristojnega za nadzor obveščevalno-varnostnih služb, pa je lahko navzoč tudi predstavnik navedene poslanske skupine ali delovnega telesa, v katerega prostorih se opravlja preiskava.

XI. MEDNARODNO SODELOVANJE DRŽAVNEGA ZBORA

32. člen

(1) Državni zbor sodeluje s predstavniškimi telesi drugih držav, mednarodnimi parlamentarnimi institucijami, mednarodnimi organizacijami in mednarodnimi telesi.

(2) Način izvajanja mednarodne dejavnosti določi kolegij predsednika državnega zbora.

XII. DELO DRŽAVNEGA ZBORA V VOJNEM ALI IZREDNEM STANJU

33. člen

(1) Državni zbor na predlog vlade razglasi in odpravi vojno ali izredno stanje v državi ter sprejme in odpravi nujne ukrepe.

(2) Kadar predsednik ugotovi, da se zaradi razlogov, ki onemogočajo sklic oziroma izvedbo seje, državni zbor ne more sestati, o tem takoj obvesti vlado in predsednika republike.

(3) Ko razlogi iz prejšnjega odstavka prenehajo, predsednik o tem takoj obvesti vlado in predsednika republike.

(4) Vlada obvešča predsednika o vseh okoliščinah, ki kažejo na možnost nastanka velike in splošne nevarnosti za obstoj države, okoliščinah, ki zahtevajo uporabo obrambnih sil, ter o njihovem prenehanju.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

34. člen

(1) Dodatek iz 16. člena tega zakona se javnim uslužbencem v službah poslanskih skupin začne izplačevati na podlagi pogodb o zaposlitvi, sklenjenih v mandatnem obdobju državnega zbora po uveljavitvi tega zakona.

(2) Odpravnina iz 19. člena tega zakona se javnim uslužbencem v službah poslanskih skupin zagotavlja od 1. januarja 2020. Do takrat se glede urejanja odpravnine uporabljajo dosedanji predpisi.

35. člen

(1) Državni zbor uskladi Odlok o notranji organizaciji, delovnih mestih in nazivih v službah državnega zbora (Uradni list RS, št. 50/04, 32/08 in 31/17) s tem zakonom v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Generalni sekretar izda akt iz drugega odstavka 29. člena tega zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

(3) Kolegij predsednika državnega zbora sprejme akt iz 30. člena tega zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

36. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 117. člen Zakona o organiziranosti in delu v policiji (Uradni list RS, št. 15/13, 11/14, 86/15, 77/16 in 77/17).

37. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije